

Gorski list

Najava za Elektroplaninarski pješački rally

Gradski vas život umara? Od asfalta vam se riga? Nedostaje vam planine i planinskih igara u životu? Imate 3-9 prijatelja i ne znate gdje ćete za vikend?

Imamo pravo rješenje za vas: RALLY

Tradicionalni 43. planinarski rally odličan je trošak subote 8.6. (realno, i nedjelje) ako:

- nemate strah od penjanja na trenutno nepoznatu planinu
- volite se natjecati u originalnim timskim igrama protiv mnoštva drugih timova
- volite dobro ukomponiran roštilj i pivu (s veganskim opcijama)
- imate viška kreativne energije i nepotrebnog znanja

Za sve navedeno tu je RALLY

Ako smo vas uvjerali, natjerajte prijatelje i rodbinu da se natječu s vama na Rallyju. Detalji kao cijena i rok prijave će se objaviti u sljedećem izdanjuorskog lista te putem maila. Ako nazovete odmah, čekaju vas i ekskluzivne RALLY majice! Količine su ograničene. *M.Ma.*

(Ne)narodna (ne)medicina

Mnogim putnicima slučajnicima se desilo da hodajući po šumi osjete miris čevapa u zraku. Najvjerojatnije objašnjenje glasi: Um se igra sa svojim čovjekom i automatski uz stvarni miris luka/češnjaka dodaje miris čevapa kako bi slika bila kompletna. Ovdje se ne radi o bilo kakvom luku, nego o medvjedom luku (lat. *Allium ursinum*), također poznatom kao divlji luk ili srijemuš, koji svojom pojavom u proljeće (4. i 5. mjesec) unosi neobičan, čak i dobrodošao (za)dašak civilizacije u prirodu. Naziv opravdava time što ponekad čini medvjedu uslugu onima koji ga uživaju. Njegov intenzivan miris, po kojem ga je najlakše prepoznati, često ostaje na rukama berača, što kasnije može dovesti do kobne zabune – branja otrovne đurdice ili mrazovca koji ne mirišu na čevape (ali ruke neiskusnog berača da). U kulinarstvu se najčešće koristi u obliku pesta. Svakako naćuliti noseve prilikom branja da ne bi ispao pesto alla Ultima Cena. Prijatno! *M.V.*

Izvještaj s dvodnevno izleta na Velebit

U sklopu Planinarske škole smo 30. i 31. ožujka bili na planinarskom izletu na Velebitu. Točnije, u P.D. Prpa, gdje nas je ugostio Vlado Prpić Prpa, legenda velebitskog planinarstva i prirodoslovlja, stručnjak za suhozide i uzgajivač vilinskog cvijeća. Prpa je nas pedesetak udobno smjestio u planinarski kutak koji je izradio vlastitim rukama, a njegova dva psa, oblika i veličine hrenovke, čuvala su nas od svih prijetnji. Odmah po dolasku do doma nastradao je prozor našeg autobusa, čime je ispunjena dugogodišnja tradicija pijandurskih izleta na Velebit. Što se planinarskih uspjeha tiče, zna se da nijednom KSET-ovcu nije strano penjanje na kubus pa nam je istoimeni spomenik na prijevoju (Kubus, 927 m) bio prvo odredište, nakon čega smo se odmah ispenjali i na Debelu Kosu (972 m) i Basaču (1089 m). Večer su skuhaliradišniji članovi sekcije dok su ostali planinarili do obližnjeg Badnja (1184 m), a nakon večere nam je Prpa održao predavanje o sebi i Velebitu. Nakon toga uslijedilo je večernje pričvrljenje uz igre, razgovor i poneku palaćinku. Nedjelja je bila rezervirana za penjanje na Ljubičko brdo (1320 m) uz prolaz podno Kize. Po spuštanjemu u Baške Oštarije, osvježili smo se u tamošnjem hostelu s najboljim izborom hrane na engleskom jeziku te se uputili natrag do Prpe da još jednom prije polaska u Zagreb vidimo Vilu Velebita kako maše s Badnja. Na ovom izletu savladali smo mnoge vrhove, no Velebit nam nije ostao dužan – naša koljena su klecala i škripala i bolila. Ipak, nismo se dali i sve bismo ponovili jer, kako kaže jedan cijenjeni glazbenik: “Planinar, planinar, postao sam car! Mnogo me to košta, al’ dobra je stvar.” *M.Mi.*

Doktor čvorologije

Pouzdanospuštanje – polulađarac

U planini esencijalna je vještina improvizacije, razne situacije zateknu nas s različitim izazovima. Korisno je biti u mogućnosti

spuštati sebe ili neki teret po špagi održivo kontrolirajući brzinu spuštanja. Postoje, naravno, specijalizirani alati za to, ali što ako ih nismo ponjeli? Što ako sa sobom imamo samo jedan karabiner? Tu nam uskače pouzdani polulađarac! Jedan od najstarijih čvorova u alpinizmu omogućuje nam kontrolu trenja koristeći ravni objekt poput metalnog karabinera. Blagim zatezanjem onog neopterećenog kraja užeta zaustavljamo propuštanje užeta kroz čvor. Ukoliko nam je uže zaprljano ili sklisko možemo dodati još namotaja i povećati trenje polulađarca. Nažalost, koristeći interno trenje užeta ubrzano ga i trošimo, no u situacijama kada je potrebna improvizacija to nam je zadnja briga na pameti. *dr. čv. N.P.*

Slika: Vezivanje polulađarca

Izvještaj s Planinarske škole

Četiri subote u ožujku odvijala se tradicionalna Planinarska školica. To je mala škola planinarenja koju volonterski drže članovi Pijandura za sve koji žele naučiti osnove za odlazak u planine. Odaziv je bio značajan, preko dvadeset polaznika svih dobnih skupina. Prvo nas je Kruno uz Prpićevu pomoć učio o planinarskoj opremi. Prpić, živa reklama za Decathlon, se opremio kao da ide na Kilimanjaro, a u njegov ruksak mogao je stati dječak iz prvog reda. Kruno je prisutnima pokazivao gojze, ali Anine (jer manje smrde) i savjetovao nas kakvu opremu da nabavimo. Tonko je govorio o meteorologiji, što je bilo vrlo poučno, s raznim prikazima prekrasno vertikalno razvijenog Cb cap inc vel, koji nam je svima oduzeo dah. Žagi nas je poučio o higijeni i prehrani u planinama te kako se zapravo da preživjeti bez oboje. Šindo je pričao o markacijama i orijentaciji u divljini. Potom je opet Prpić stupio na scenu i podučavao nas prvoj pomoći. Demonstrirao je na živom modelu, Perinom bratu Filipu, kojeg je pošteno ispipao. Koristio je i metodu šoka, pokazujući

nam živopisne krupne planove otvorenih prijeloma raznih dijelova tijela. Sve naučeno imali smo priliku testirati već na dvodnevnom izletu na Velebit. Šlag na kraju predavanja u sklopu Školice bili su gosti predavači Tin Novosel, član HGSS-a, i Rene Lisac, alpinist i član PD Željezničar, koji su govorili o tome što rade u udrugama čiji su članovi te o nedavnim pothvatima u kojima su sudjelovali. Ovu školicu lijepo su zaokružili jedna dječja rap pjesma mladog polaznika osnovnoškolca te pohvale za kavu, koju su nam kuhali stariji članovi sekcije za vrijeme pauza. *I.D.*

Cajka mjeseca

Miloš Bojanić - Ubiće me neko

Tko je on, jeste li čuli za njega? Ako je vjerovati tekstu, čini se da jeste. Pjesma puna harmonija harmonike otvara agresivno, no ne bojte se, ne grize. To je Miloš Bojanić, Banetov ćale, iz mojih usta pun hvale, voli pjesme, kafane i lijepe žene. Od njegovog udarnog vibrata krv kuha i žarulje se vrte. Ni u jednom trenu ne staje naglašavati da je najveća lola u selu i da se pomirio sa vatrenim, ali kratkim životom. Vuče nas na avanturu sa svojim brzim melodijma koje ne staju gaziti i po svojoj su žestini u rangu iznad loših Slayerovih kopija. Za razliku od mnogih pjesama iz ovog omiljenog žanra gdje autore ubija alkohol, znamo da Miloševu vatru neće ubiti rakija; ubiće ga neko. *J.Ž.*

Hrvatski međunarodni dan planinara

Četvrtak, 7. ožujka 2019. za Planinarsku sekciju KSET-a prošao je sasvim mirno, no to se ne može reći i za ostale planinare, barem ne naše sunarodnjake. Tako su neka društva upravo taj dan, nipočemu poseban, proveli na štandovima, osvještavajući javnost o planinarenju. “Želim vam da i dalje budete tako aktivni, da osvojite brojne vrhove i, ono najbitnije, da uživate u prirodi i planinarenju” – kazao je gradonačelnik Križevaca, Mario Rajn. Najsimpatičniji je bio Vitomir Murganić, iskusni planinar i suprug Nade Murganić, ministrice za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku, koji je taj četvrtak proveo s klincima, objašnjavajući “što su planine i tko su planinari, što je to ruksak...”. Međutim, nadasve plemeniti cilj naših sunarodnjaka da čari planinarenja približe javnosti ne može se shvatiti nikako drukčije nego ironično: Obilježavajući 7. ožujka kao Međunarodni dan planinara pokazali su se kao žrtve vlastitog neznanja i lakovjernosti. U doba interneta i brzodostupnih informacija lako je pasti u napast i povjerovati u simpatičnu čestitku Međunarodnog dana planinara koju nam je netko podijelio na Facebook ili Instagram. Ne pomažu ni portali koji rado prepisuju stare članke i brzo izbacuju sve što se čini

aktualnim, bez prave provjere informacija i kopanja dublje. Tako su brojna hrvatska planinarska društva i planinari obilježili Međunarodni dan planinara, bez spoznaje da takvo što zapravo ne postoji van Hrvatske. U ovo tužno doba sveprisutnosti (dez)informacija za 7. ožujka jedino nam preostaje zaželjati našim kolegama planinarima puno kritičke misli, opreznosti na internetu, ali i da im u budućnosti ne treba povod za širenje planinarenja samo jedan dan u godini, već da to čine svaki dan. Sretan vam, dragi čitatelji, Hrvatski međunarodni dan planinara! *T.B.*

Nizozemstvo

Na sjeveru Nizozemske smjestio se Leeuwarden. Bio Europski glavni grad kulture prošle godine, i ima razne kulturne sadržaje koji na zanimljiv način prikazuju bogatu povijest grada i njegovih stanovnika. Jedan od muzeja koji se isplati posjetiti je „Boomsma“ muzej u kojem je moguće pogledati film u kojem se objašnjava kako se proizvodi „Boomsma Beerenburg“. To je Nizozemsko piće koje se proizvodi od bilja i sadrži oko 30% alkohola. Obiteljski posao proizvodnje ovog pića traje već 125 godina, a osim zanimljivog filma, u muzeju je moguće piće i probati. Naravno, pošto sadrži alkohol, osobama mlađim od 18 godina nije dozvoljeno da probaju piće, tako da sam morao pokazati osobnu da potvrdim da imam preko 18 godina. Na kraju je to ispalo i dobra stvar, jer ljubazna gospođa koja radi u muzeju ima muža iz Hrvatske, tako da sam dobio dobar tretman. Nakon što sam dobio duplu dozu pića, koje je odlično, gospođa je odbila da platim za to piće jer, kako sama kaže, u Hrvatskoj uvijek dobije besplatno piće pa zato mogu i ja sada. *H.F.*

Miljenko Smilje i potraga za čarobnim pelinom: 3. dio

U prošlom nastavku Miljenko je napravio kratku pauza za okrepu najkvalitetnijim vinom koje si je mogao priuštiti, a sada mu u susret dolazi čudna osoba koja se spusta s planine. Pristojni Miljenko pozdravi stranca i ponudi ga vinom i raspita se o njegovoj situaciji. Stranac odgovori ja sam Bonko Vodopić iz grada i ne pijem. Potom mu Bonko objasni da je skupljao podatke s kišomjerne postaje te da ga je iznenadio nimbostratusni oblak iz kojega je počelo kišiti i koji mu stvara probleme cijelo popodne. Miljenko je kimao iako nije razumio o čemu Bonko priča. Miljenku se Bonko nije svidio. „Jednostavno ne možeš vjerovati osobi koja ne pije,“ pomisli Miljenko. Bonko ga upita: „Gdje si se ti zaputio?“ Miljenko potom prepriča legendu o čarobnom pelinu na vrhu planine. Bonko je u tom trenutku shvatio o kakvoj se situaciji radi i preporučio Miljenku da večeras prespava u planinarskoj kući i da tamo pita domara o uputama do pelina, a zatim se brzim korakom uputio dalje. *L.S.*

Rješenje prošlomjesečne pitalice: To so Kruno i Pero!

Kalendar izleta

U narednom će mjesecu Pijandure provesti dosta vremena tražeći stazu za nadolazeći Elektroplaninarski pješački rally, no spontani izleti na Medvednicu uvijek su opcija. Zainteresirani nek se jave mailom na dominik.zanic@kset.org

Pijandura mjeseca

Planinar: ★★★★★

Pijandura: ★★★★★

Ima nešto u tom Zadru. Grad koji je nama i svijetu dao košarku, Hitchcocku

najdraže piće i zalazak sunca sada nama daje već drugu Pijanduru mjeseca. Josip Žagar (u CoD-u 4 Stevo Vodokotlić) možda nije postao šef kluba, ali Pijandura mjeseca jest. Mladić je to koji je košarkašku karijeru započeo i završio u KK Voštarnica. Sam sebe skromno opisuje kao prosječnog među najgorima, ali je bio i među najboljima (među najgorima, jelte) u izvođenju slobodnih bacanja, i to zato što je trener to nagrađivao Kit Katom i Marsom. Žagi bi te čokoladice podijelio sa prijateljem kojeg bi kasnije žicao da mu kupi čokoladicu. Osim u sportu, poduzetnički duh je pokazivao i kupujući stvari u dućanu koje bi kasnije prodavao u školi, dok mu brat to nije zabranio. Čovjek je to koji je održao vjerojatno najzanimljiviju prezentaciju Planinarske škole ikad, a svoj autonomni duh pokazuje između ostalog u odabiru omiljenog načina grijanja - na drva. Jer ako je svak svoje sreće kovač, zašto ne bi bio i svoje vatre ložac? *M.V.*

Besramna promocija

GRILL - GRILL	
BIFTEK NA OŠTARSKI STEAK ON SHARP	80,00 kn
BIFTEK ŽAR STEAK TURKEY	75,00 kn
CHEESEBURGER CHEESEBURGER	30,00 kn
ČEVAPI MEATBALLS	35,00 kn
ČEVAPI U LEPINJI CHICKPEAS IN LEPROSY	40,00 kn

U ovom broju želimo istaknuti restoran “Baške Oštarije” u istoimenom hostelu u istoimenom mjestu, gdje se, pored prefinog gulaša i Velebitskog piva koji jako dobro legnu nakon planinarenja, nude i specijalitete poput “Chickpeas in leprosy” te “Steak on sharp”. Svakako preporučamo posjet ovoj instituciji.